

Uit licht en stof

Eerste druk, september 2016 - © Cobie Verheij-de Peuter

Coverfoto: Cobie Verheij-de Peuter
Noordzee, koers: ter hoogte van Wijk aan Zee

Uitgeverij: Romadevi Stories



ISBN: 978-90-824398-3-0

Nur: 306

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens-bestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door printouts, kopieën, of op welke andere manier dan ook, zonder daarbij de auteursnaam te vermelden.

Cobie Verheij - de Peuter

Uit licht en stof

GELOOF, HOOP EN LIEFDE

Lied voor mijn ouders: "Uit licht en stof"

Er klinkt een lied, ik hoor het zacht,
door 't liefdesvuur ontstoken.
Het is met goddelijke kracht,
uit licht en stof ontloken.

Zee die het stof met water mengt,
verdamp't door zon, verwaait,
Licht dat hun zielen samenbrengt,
Liefde voor ons gezaaid.

Er klinkt een lied, ik hoor het luid,
het wordt door hoop verweven,
een zuiver, ongekend geluid,
uit licht en stof nieuw leven.

*(asverstrooiing van mijn ouders
Noordzee, ter hoogte van Wijk aan Zee).*

De oude teil

Verroest
verweerd
de oude teil
waar kinderen eens baadden
en één voor één
elkanders vuil...
verzwegen en
versmaadden.

Nu staat
in stijl
de oude teil
in menig tuin te pronken
als bloemenzee
of vijvertje...
het oude vuil
verdronken.

De stilte van het licht

De stilte van het licht,
het ongehoord verlangen,
verborgen in de nacht,
in duisternis gevangen.

De stilte van het licht,
de weerschijs van het leven,
met luister, woord en daad
in stilte teruggegeven.

*In gedachten Joost Zwagerman
(n.a.v. zijn overlijden op 8-9 2015)*

Dekens hoog

Verscholen
in het diepe duister.
Gordijnen dicht,
de dekens hoog.
Aanschouw 'k mijn ziel
en hoor 't gefluister.
Wat het lichtste was,
het zwaarste woog.

Er was eens een preker uit Dussen (limerick)

Er was eens een preker uit Dussen,
die zat tussen tsjilpende mussen,
maar nu opgelét,
hij deed zijn gebed
en vroeg God de mussen te sussen.

Dichtvorm: Limerick

Gebogen

de laagste takken hangen
gebogen tot de grond
zij dragen mooie vruchten
zijn rijp en prachtig rond
de mens die zich kan buigen
zich onder and'ren stelt
ontvangt veel goede gaven
zijn ziel wordt welgesteld
de eerste is de laatste
de laatste komt vooraan
wie buigt, zal God verhogen
en mag dan "naast" Hem staan

Gekwetst en bezeerd

Gekwetst en bezeerd
het zwijgen moeizaam geleerd
stilte bedekt leed

Dichtvorm: Haiku

*Sprenken 18:21 Woorden hebben macht over leven en dood, wie zijn tong
koestert, plukt daarvan de vruchten*

Het boek

het boek
bespot, gehoond en zelfs veracht
blijft staande door Zijn kracht
zo wordt het Woord
gehoord

Dichtvorm: Cinquiano

Ik wil niet meer

ik wil niet meer
dié woorden schrijven
ik wil niet meer
diézelfde taal

ik wil, ik wil
mezélf weer zijn
mijn eigen woord
mijn eigen taal

ik wil niet meer
worden begrepen
ik wil niet meer
dat men verstaat

hoe men mij
eigenlijk "moet" lezen
ik wil juist
dat men denken gaat!

ik wil alleen
dié woorden schrijven
die als een huis
blijven (be)staan!

zó kan mijn taal
blijven beklijven
en letters levend
leven gaan!